

793

Wękle № 493

~~Bankocette~~ Przechte.

~~Przechte~~

Firotochwila we dwóch aktach.

Oryginalnie przez

St. hr. Starzynskiego.

11.5.1

11.5.1

8-48/4141

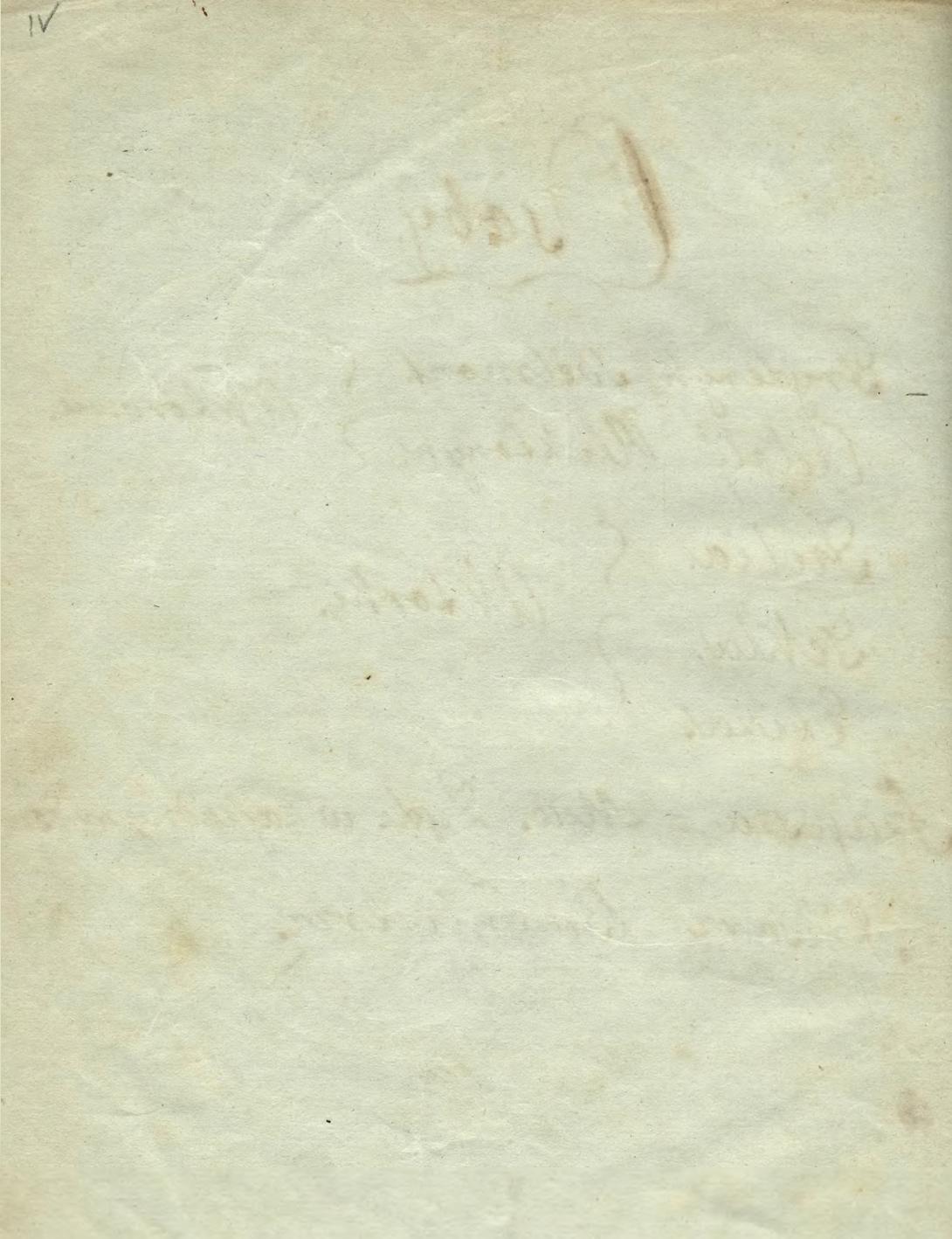

R 507

Ozoby.

Fryderyk Belmont.   }
 Adolf Wiktoryn.   } Aktorowie.
 Julia.   }
 Tekla.   } Akterki.
 Eliza.

Szapsza = Muc. Żyd. w zajazdnym domu.
 Pisarz Biernista.

3

Weale przecie.

Akt I.

Scena. I

Julia. Szapsz. Tekla.

AF SKARBEK

THEATER

Julia. Ja creyox pan stoisz, poni gospodarzu?

Szapsz. Herske: crego ja abaje? ... powiedzieć mi
panstwo, czemu nie wychodzicie z mego domu?
Takto juz lemu w szabas kreci tydzien, jak
panstwo tu przyjechali, dwie bryki po uko,
nie, ja myślałem ze ta familija pana Dynek,
kora komory zajedzą do mego domu. — Nie
zangowatem się naprzód z państwem o kura,
tere. Mówiliście państwo że za 3 dni wyje,
dzieci do Fass, tymczasem od estaliscie fur,
manów na powrót do Stanisławowa, a sa,
mi tu siedziecie jak na patkucie. Trażecie so,
bi dawać kurę, mosto, śmieitanke, jajka

piętnasieć, i dwa na trzynie, a zapłacić
perske! ani mowy? Kiedy się wgominać
do jolna pani śpiewa. / Inglizi śpiewi: / Dru-
gw sama do siebie gada i śmieje się. / Naila
duże deklamującej aktorki: / Freccia tanca
jaki na weselu. / nastawiając tonierzącą osobę:
A ten Feyomosic co z Paniami przyjechał
chodzi z padłem po nad rzekę, i zamiaścił
powiedzieć, gada do swojego psa: Allons! viens
ici, apres Azor! — a pies hau! hau! hau!
skoczy, i za karkami ugania po rzece.
/ Wszyscy śmieją się: / Tak, tak! śmieję się
Was państwo! perske! rozumiadły kto
że to wielkie państwo! a to komedijanki.
Filia. Zabawny jesteś panie kaposza muc, cho-
ciaż trochę niegrzeczny.... Bądź jolnak spoko-
ny, niewyjadziemy z twojego ~~zajednego~~ domu

pukki ci nie zapracujemy, i po nowor wtedy ze Ko,
medjanty.....

Zapsz. Na co mi wtedy ponawiac? pensem! Tegoraz
janmark na waty rozciorat się. Pan Hubert
Kuypusze z Otomana hundownik na evaty, mierzy
ka rowore w tej kwaterze. Adniego mom cay,
aby do koi, a z Pandawa co mi przybedzie?

Pekla. Przybedzie ci bardzo wiele, jeli chcesz
być grzecznym i ciernliwym.

Zapsz. By tem nim przez 3 tygodnie, i co mom,
i tego za profit! Albo ja z poczalku niemowi,
tem poniemie; Kiedyś sie komedianty, so probowali
cię tu komedjik, i bierze się z tego jakki gnoz,
so chwata Bogu; — Zapracicie wtedy cosic
winni na staney; a bedziecie mieli kredyt
na dal. — Był tu ostatnio janmarku
Komediant ~~komedyjka~~ i Wroctawia, pokazywał komedyjk
na linach, walarze i pojedaj i biegli się z całego
placu, na niesrozumie ~~komedyjka~~ spadł z liny, a że

mieli w leđy w nisku oreniwane choragiem i okiem
przesłaszyt niaż cały zgrom wólow co Pan
Rupert zivi byt żongował - Wtedy się rozbę-
ty, kilka na dris drien przepaśto, a Barnim
Kurat wziąć komedjanta do farny.

Julia. ~~#~~ My się tego nicobawiamy; a choć w co-
dawiskach kłone przedstawiamy zdarza się
upadać, to ~~#~~ nie zwykła. - Why mierzy w
borpieczeniu nima, i ty nawet sam nie
taszony nosz gospodarów małys' z nowym
grac' komedje.

~~(Tropsz / smieci)~~ ~~Spraw.~~

Ta komedja z panstwem grac'!
A to na co?

Julia. Zwabiac ludzi, będą się smieć
i zapłacać.

Tropsz. Ta zplotowy będę rad,
Wierzyć proszę.

Smieć się more, mówi się
tak ma gosza.

~~Cóż ber gnozij want jest zje?~~

Proszę Panów?

Prywatnie mu wszędzie wady

Bez Kubanów.

Ci co nasas przyczę gwałt.

Kiedy śnacim.

Nowicja: dank euch schon becahlt

Kiedy placim.

A wreszcie to vero nie takwa musi, boż gnać
Komedyjki.

Adolf. Eh! gđrie tam. Dawniej rozumiano
że do tego zawadza potrafią talentu, dříž
Kiedy mniema się bydż zdolnym do sy'ebukki.

Kapoor. Ale skoń, skoń mają graniatwo. Ten
^{Komendant} co na linie Komedyje pocharywał,
miał kundkę aksumitną, astasowe trewicki
Które ze spodu Kneida emanował, oraparka
rtotem bramowaną.

Adolf. A zawsze z tym ~~komendantem~~ wyjedziesz. Nicz
akum ze my gnywamy Komedyje, tak jak zdojemy,

6 jedynie normauiąc z sobą.

Szapsz. O coż przecie idzie w tej komedji?

Adolf. Zwyczajnie jak w życiu ludzkim, kochają się i biją się czasami.

Szapsz. Fakto? więc z Komedij ryczy more by komedyja?

Adolf. Główego nie!

Szapsz. I ludzi za to płacą

Adolf. Dorewiedzieć!

Szapsz. To najrzeczykłod, ja upominając się o państwa o moje pieniądze, a państwa oddają mojej należności, bo jwi i gakowały medyja?

Adolf. Tak jest, bandzo przedko ryczy pojed.

Szapsz. No kiedy tak, i jireli za to pieniądze będą, bo ja mogę z państwem pobarywać komedij, i nibylo dla żantu zacrynam.

Fidričku drwiam. z uktionem mówię: / e kajo

poniskwa Komedyjana dwo, prasze panisla o
pieniadze, mulerne mi za skoncji od trech ly,
godni, i za bnone na knedyl, kurny, juja, smie,
sonke, drwa i piwo. - Czy tak dobrze?

Adolf. Wysmienicie! Tenaz, niby i ja cynam
Komedyju z Loba, i odpowiadam frynoine! A

puszcz nienosiq gapiu będrisz nam dokuczał
upominajac sie o te pieniadze. Zapewnilismy
ciebie, ze nie wyjezdziemy z twoego domu wzrodo
do grosza nie ujscimy sie kolie, ale gdy na lem
nie przystajesz? i ciągle sie najerrykasz.

Brie Kijem żydw! So sie grecznoscia nauczy.
To niby na żart w Komedyj.

Szapsz. Ej! wej! Ej! wej! So nieprzyklnie żarky,
i Komedyja wcale nie proceszna. Ta latkij
Komedyi nie chce. Grajcie panisla zami,
z przeczajcie sie, kochajcie sie) ~~zburzajcie sie~~
(i bycie sie z sobą, ja was pomaga gdy kare,
cie, i będle so aważat zw reer bandz' rabau,

na jierli i leya piumadre będą, ale juri sam
niechec bydż komedyjanem.

Felicja. Skada, bo dobrze wy skapites; — Bądź
oślad spokojny. Zapewniam cię maim i do
warzywów moich imieniem, że jierli nie
sciemy się żobie gołowiobka, domy ei dris je
że wieczorem komedyjki kloni zysk panin
bydż dostatecznym na zaspakajć cię

Szafosz. Coż mam erynie, zgadzam cię na żoł
i powrakom do wieczora, byłem tylko ja
żej komedyj nie gnat.

Adolf. Dobre, dobre, przynies nam też
tego co cię żobii nutry, i poorty dowiedzieć
czy nie nadjechał do Czerniawiec Pan ten
Belmont, klonego cię co dzień gospodarzem.

Szafosz. Ej! alboi to mało nie to nazy, jak
mój żuk chodzi dojrzować się na nagat
Koch o leja Panu śnydnyka. Paniekswa
mysticie że na jarmarku tańco dojrzacie

sir o kardym co tu przybywa. Cóż by to było
 za jałmonki, gdyby na nim nie było czirkeb
 i hanmideru. — Jednak dam Jekowi róły na
 nachwetę państwa i karc mu dapsytywać
 sir na nogachach. Rejestr zas' przepisze na
 orysto i perynicę państwa. Planiam się
 pieknie. (Archadzi)

Scena 2.

Cirz. /ber kaprasz/

Julia. Do szczegółowego wiedzenia się z kobą Adolfem
odysiu żyda. Wato się nam porwać tego na,
 przedago batamusa khoneyos Adolfie odrys,
 opty ad leadnu i khonę mu wygańcował.

Zan' usredt nam na ten raz, ale nadabym
 wiedzieć naorem się to wszysko khonicy i
 jakież moze myśl wadwadzie,że tak oribile
 uwarasz, przykne nośce protorenie.

Adolf. Na coż mam zrymać się na pnożku!
 Alboż nieprzywidywatem leyo wszyslkiego
 żivota, gdy nos ten drinuki skary Belmont

10 prawdziwy Antnepruner w kłopotach w draf
na wschód jak mówić, wyprawić. — Macie i
wschodzię pole otwarte. Wszdy girię Kawa
Słowiańskie jesi! Krajowem zrozumieja Am
Baw nowych znorumianych; ciekaw was
stawa, i porylek. — Gedzie a wknosce mo
Przyborych, kłonego się sprzedziem z Wróbla
wia, poopiszy za wami, ale dadat, abyście
na niego w Czerniowcach cekali, a on tak
że aby inna nie wziął odnagi, oto preczim
na dwaję 5 wełtów po 100 renishich karo
lak przesztych daju was potowe, a drug
potowe where mojemu synowi, tym sa
zakem on bor was, a wy bor niega wedno
nie będącicie. — Gedzie, a nu dajecchanie do
tego malego miasta, oto macie kilka du
kaków. — I z tem wyprawic nowy

Gedzia! /smieji się/ O ja smiatam smiatam si
i projektu, jak teraz smiejsi się z pięknego
skusku.

Wrysco ten pomysł znałekliwie onygi,
 malnym, nowym, wybornym. Ta jeden pre,
 swidgwaterem ir nu zte nam wyjje moze, ejre,
 ciciatem sic, Kryczalem, ale podabato air wam
 wymidać mnie i mając uwagi. Co mialem ery,
 nie w padzry międry wnony? Niebawem puś,
 ciliśmy sic w padnóż. Wam zahciato sic jak
 na niesrozscie, rabawic we Lwowie, tam
 scryute funduse nosze akopniaty, ledwa
 tyle roslato, cesimy mogli najac furmanów
 air dołd, tu przybywoszy bor grosza nierzaslawis
 my Trydenyku Belmonta; już dwa tygodni
 myja, jak zyjemy na Kredy i w kocy zydku,
 Trydenyk naprawybywa, janmonk na waty
 nadchodzi, żyd mając lepiej najac gospode
 swaję Kryzery, katasyi, chee nos wsypstkich
 do Rosy wsadric, jeśli mu nie zapraciemy,
 już ko uwazam jak rzec bandro pnoaku.
 Dlakeyo nii zzymam sic, nie norpooram,

a przywykły patrzenie na wszysko z zabawą,
nej zdrony, ciekam zdrobajnie Konice leża
wypodku.

Zofia. Ale jakże kiedzie Konice ten?

Adolf. Obaczymy. ~~Przez~~

Co presto już się nie wróci,
Co druz widrim, latke minie,
Ten stalony kdo się smuci,
I na przekor pali gętynie.

Nikt przyjstości niewyjadnie,
Pnoś go, baczaj, węzak niemy,
Kurdy, ilepo i ławki stądnie,
A kto wygna — obaczymy!

Obaczymy, syn węzarem
Sua Kochanek biedę koi
Kiedy w ramie z lubą rarem
Rywiat w Kniej jego brać,
Tem ławem Konicy polityk

Kiedy mu winnyć nie chemy

Niem gnoi mi stuki kłytyk

2 Sja mówią — obaczymy. —

Julia. Tak zarewnie, wszysko z rosem oburony
ale coż nam tenaz ognic' wypradnie, jireli się
niedaurekamy tego pana Enydena ka Belmont?..

Wolf. Ta niewiem. Szpieg

Niewiem! Łatwiej niemasz odpowiedzi,
Zust obajzych aby's cęcko wypytywa,
Leć ten kdo narem żinna w budzie siedzi
Nie ma grecnosti gdy się tak odzywa.

Ktoboy się nadzi, leć Kiedy mazury na
Przeknie — ja niewiem, albo obaczymy,
Wtedy Robiły, Kiedy mu bo gryzna,
Grać was wyżejch w nierem niemożemy —
Otoż gdy darmo jest zasięgać nadz uwaszą
niem co zrobić; pojedź do tutejego Bumis,
Ira, opowiem mu nasze potolenie, i pność
ja będę o rositk na rachunku noszych

¹¹⁴ preciſych weſław.

Adolf. A niech panno Niebo strzeże od groda
nego knoka! Wierz mi Julia, lepiej jest w
sie i w gminieki Frassynca, niż we hradzie co da
renia! ~~Przecierpuemy~~ Przecierpuemy jescore dni pana
Klo wie org drio lub julro Frydrykh nie nodziet,
A wnesie moje klo ze zmajomych naszych do
przybedzie i wynwie nas skłopota.

Julia. Ach ^{nie} wiem jakbym się wywodziła z Lenu
kto by nas zniego oswabadził. Moesz byc' przy
korzejse potocenie, jak cięciuek ku z gryzeczym
tego młodego pustogłowa, tego awistaka, tego.

Adolf. Zwolna moja panno, nie godzi się bez po
konania potepiac' kolegi.

Julia. Wyrelka bym się tego kolczenistwa,
byćb pevny Adolfe. Pieknym mi kolegą len
pan Frydrykh, ty go znaś Teodo, powiedz, mu
si so być gburz bez wychowania, bez talentu,
ruegajnicie jak puczozony jidynak!

Julia. Tęst to najlepszy chłopiec w świecie, tylko że
zachwyciły mnie i gawęda! Pamiętam że u wód w
Bendyżowicach, gdzie z nim grywałam w śniegu Ście-
śnickiego, trudno było to dociekać się go na każdą
próbkę.

Julia. Ciemureszecie mu tak powtarzały? More
dla tego że taki chłopiec.

Wekla. Wtajemniczy ją w tym na towarzystwa, ale że
dobry chłopiec to pewna.

Julia. Niech sobie będzie najlepszy, ja wiem
że mu nie przesadzę naszego położenia, broniąc
Kiedy chcesz, leż zanęczam ci, że Eliza i ja
odwodziemy mu za pierwszą zręczność i
dokonamy mu piskielnic na scenie i za scenę.

Adolf. O wy dobre dusze! Niech się kto zyska,
driewer zgody między aktorami, Kiedy nie
znoję żirore kolegi, przyrzekacie sobie do
kuryjów mu piskielnic.

Julia. More powieszże z niezastawnych na to? (Gdyby
byśmy byli w innym mieście, powiedziałabym)

169 miejca z tem, znaturaby się rozangraenie i
tak rokunku (do) powróci tu w tej miejscowości
więcej ludzi zajmując szaro wiatów, niż piękna
Akkonka. Patrzcie oty dokoła rozbilisiny jak
znajomość, a przecież jarmark już ciąga p.
Klirisa szlachetę i Włochów z rz Dnieslenu.

Elika stusnie mówi, że jesteśmy tu jak w
klasztorze.

Adolf. Mówiąc o Elice, powiedzieć mi gdzie
sii ad nana podziata?

Fekla. Ona tak się lecha kryjków trąosszy
naszego gospodarza, iż aby go nie stracić, wyszła
przejść się po targowicy.

Filia. Piękne abnata miejsce do przechadzek

Fekla. Piękne oty nie, gdierley i ndiej wychada

Adolf. Otoż powraca!

Filia. Nie, to widzę nasz gospodarz, znuż
mi swajemi rokunkami

Adolf. Daliżże mają panny do zwycięznej broni,
jedna do deklamacji, druga do śpiewania,
a ja znowu postaram się zbalansować crom

lego nudziarza.

Scena 3.

Ciri. Szapsz. [wchodzi z rejskiem]

Oto macie moje prośbwa, komedyjanie! Wszechunki najrzekomiejši tego wosyńskiego, co cię mi winni, za misterianie i brane wiektały.

Filia. [deklamuje z tragedji. maszka nadaj! Szapsz.

On idzie na próby głuchy,

Jakim mych głuchac' nie razy

Razem serce bez głuchy

Jeżem szanycone z rozpaczy.

Tanomira skan mnie kwozy

Draż o jąca niepotajna

Cremuri, przebój, śmierć podwajna

Na jedno życie się snaj!

Tanomire, ciebie wzywa!

Klara w amurku i żałobie.

Ach on mi'aż nie adrywa

Milorenie głuchie... jak w gnobie.

Szapsz. [uderas deklamacji, nosiądawat. minikę]

Juli, idzie do tekli z wschankiem.] Wieczor ponna

18 ten rokunek przyjmie, przyjry i postara si aby
dwie byt zaptacony.

Spiew.

Na tanie, na skoki
Przy kurnej Kajeli -
Ochocia bor rotaki
Wryszy mnie udidicli -
Ma granica menwety, - - -
Ma hispan ballery - - -
Ma wloch karonety -
Ma niemiec szlajery. -
To drievre powiecie
Do wszystkiego zdalne
Pawarne w menwecie
Wstajire swawalne.
Francuz rorskach,
hiszpana prynęci,
Oczaruj i wlocha
Z niemcem si wykłęci; - - -
Lev nie rury stawa
Mowic z labą żydzie
Co patrysza jaka sowa
Gdy o pniadze idzie.

19 12

Kap. 2. Pragniowany Tako? ja patrzę jak zawsze?
ja patrzę jak gospodarz na komedyjanków co
placić mi niechce. Ciekawy jasne jak Wacław
stwierdziłeś panie, gdy zapoznałeś was do pana
kunistrza? Obawycie się tenosas czy z kowala ma-
ci do czynienia! persky.

Adolf. Nie gniewaj bo się zaraz nasz panie Gospodarz.
Własnie ten Schatibus z dwie wątkami
dajeć tada. Alboż to one znają się na rachunkach.
Rach. Daj' wepron te rejestr, my z tego Ko-
medyjki znobiemy. Pierwsze rejestr.

Kap. 2. Perske. Tako komedyjk?

Adolf. A jużem ci stumawiał jasno, że Komedy-
dyja w pieniadze to jedno znaczy. Kiedy wiec
mówią; My z tego Komedyjki znobiemy, to jest
to samo, jakbym powiedział, my do porzucenia
my na pieniadze.

Kap. 2. Na pieniadze! ... ale jakim sposobem?

Adolf. Bando' proszę. Słuchaj uważnie. Kari,
dy pomysłyle nowy odpowida w leonij pro-
dukciu ujemnych zasobów i może być w obieg

puszczonej w skusunku handlowym, a war-
tość odpowiedniej tymie zasobów; a ponad
produkcja wiele ma do zrobienia reprodukcja, a
miana produktów umyślowych na produkty, niz-
go rzędu jest dość skuteczna do utrzymania r-
nowagi w praktycznej i politycznej ekonomii
ocrem juri współliwości żadnej ~~z~~ mocy nieniem
na, norumiesz więc bandżo takto, że poważ-
kane mają zatrzenie produkcji i adjemny
zasoby, o ile się zgadza z teorią, pomysłami
bienczych, powinno zaczącać się systemem
wynachowania naterynych zabit poniżej.

Raport. Wyrachowany juk ten nieco świadczy
jedn wrzeczy samej bandżo seise i jasne nat-
ry mi się stolich nenskich Konwencjonalnych
monek 36. i Rngearau 17.

Adolf. Główcyar ser, juk mówitem zabit, teorię
produkcyj i reprodukcyj zastosowana do
Kazdego nowego pomysłu norweskiej war-
no prawde, na kłenij apieni się cała nau-
ki teoretycznej zastosowanie odpowiedzialno-
ścielorów nizszeego rzędu w obieg puszczonej
adparcie zielozreniu się adjemnych produk-

fan - nozumiesz?

Zapsz. Auf meine munes, ani' stawia.

Adolf. Bardzo dobrze. Gdybym cię chciał bać, muć, płacić bym ci ni s. ni g. a ty nordnia, wiwszy gębe z latbys jak na tureckim ka, żanin. Tak bym robił gdybym chciał czasu zyskać, aby dać panu powrócić swojemu Echo, wi ad rogatek gdzieś ego miał postać, aby ci powiedział oty ni przykryt do Creniawie nasz Kolega Eksydenyk Belmont, albo oty ni nadar, aby tymczasem z ta wiadomością nasza Kole, ranka panna Eliza, Rhona przejęta ci po Rangowicy wystą. Ale że jak wiele jedno i dnieje jest daremne, więc Ktośko i użłowało po raz ostatni ci mówią i zapewniać ci mo, im i moich Kolegiów imieniem że druzi zre nieczronem adegramy komedy dla publiczności Lukejszej, i że choćby najliczny był dochód z tego przedstawienia, spodziawam ci oraz nadto dochodem tym będąc na zapotocenie i lych 30 kilku nenskich. - a teraz bądź zdrow,

22 Nie przekradaj nam, i zebraj ciężkie wieczorną
wytraca żyda! Leona H. Czubec Żyda
Lilia, imię siostry! Teraz drugi raz wróci dnia jutro
na odprawę nudny nasz gospodarz, i w koda ci
tu Elizy nie było, gdyż do deklamacji i śpiewania
miały jeszcze i tanie przytaczane. Trzebaż aby
to żydrisko gnaliś rzucało tych widowisk, k
dy kyle znam u nas dobrze wychowanych mł
dych ludzi kłosyby chętnie ostatni gospodarz odd
ałby tylko mogli jakaś bądź jenabka naszych &
lentów obarczyć.

Adolf. Co kraju to obyczaj; Mówią bandzorzy
wiedzieć przytowice moje panny, a zatem
popatrzeć w Krakowie, mówić nie wrządrać żadnej
ciekawości w tem mieścieku. Chiccywatysći
zobie stoke góry z tej wycieczki na Watoch,
cryne, sadzień z tego co doświadczamy na
gnanicy tego kraju o ile wyobrażenia was
wyprzedzą reczymy, ale żorzącmy le
domenne normowią, — przyrzekliśmy nasze,
mówiąc pójazdowi, dać dnia wieczoru jeszcze

przedstawienie sceniczne, — utoszny się zająć orkaż
Kę mamy adegnac:

Filia. Ta nadzitabym dać tragedię.

Tekla. Ta operę.

Adalp. ^{Oplataj go za te} TyJulio cœlujesz w deklamacja. TyTekla w śpiewie, więc Karidw chciata by się pokazać w zawadzie w którym ja pewne okłaski oczekaję, Elizawktora pięknie tanicy i tanicy lubi, no, coż że nadzitaby dać balet. U mnie się zdaje, że wyprodatoby zastosować się do mijača, i do niedzieli, przed którymi produktywac się będziemy mieli rozcryt. Grajedyj docznam śnadna, do opery zaś brzeba muzyki, tej niemamy, a zaś tem z przedstawieniem Grajedyj i opery po, regnac się brzebu.

Tekla. Grajemy więc jakaś bądź komedję.

Filia. Zgoda, grajemy komedję.

Adalp. Cremu nie idzie tylko o wybór aktu. Mamy z sobą 4 tomu Komedyi Fredra, mamy zbiór druk dramatycznych Dmusewskiego, my,

24
bierajcie co się wasz podoba, i baczmy gołowi na wieczór.

Filia. Ta zapowiadam że bez cuflera grać niebę.

Tekla. A ja bez okledek. ^{moja kawałka} sprawa am moje.

Adolf. Bardzo pięknie. Elizy zapewne takie jaki głupasie zrobi. Niech zje zgoda między aktystami! Na co by to przyrekać, że Komedy adegnamy dzisiaj. Zastanawiam się za przecie, że jesteśmy w pograniczu miejscowości, gdzie wyobrażnia o leadre niemaja, i że tu innych widać, wiek nieprudskiano, jak skoki na linie, co nasz gospodarz zawie ^{pustaniem} po targowisku Komedy. More wie zgadziecie się, abyśmy pąkowania przedstawili.

Filia. Zgadu na pąkowania. Mam z sobą ubior Królowej nocy, z czornej tkaniny gwiazdami ozippanej, nęcre że nic podobnego niewidziano tu jeszcze.

Tekla. Ta mam ubior Aliny Królowej golconde brakuje mi tylko girlandy niozowej i niewiem z kogo bym ją dostała.

Filia. Eliza more ci swajac porządy.

25/15

Tekla. Bando dziekuje, ja nie porwana nigdy lubię.

Adolf. Niedziela, żeby nasza pantomima upodobała się, tego że Tekli nie daje gintandy, wnosicie jedyń widzieć się w najmniej reczy z gody mięsiny Wacławami nie masz, ja wiem co zrobić, oto przedstawiaj pronto, mimoż borich pomocy.

Julia. Ciekawa jesteś Taka?

Tekla. Pantomimę bor naszej pomocy. pfe! To byś
dzień rreco wcześnie niesobliwa!

Adolf. Będzie to rrecz, która kiedy zupełnie zakończonej
zowana będzie do miejsca i do widów. Uwarię, że my kiedy
zafotili na jarmark watowy, że w tej
ogniowicznej miejscowości, sami kupcy Włochy
przybyli z sadami watowymi! Zamysłam więc dać
im pantomimę pod sygnetem: Panwanie Eu-
ropy przed Ławiczą. Wiecie że Ławica wiele
postawi wotu, aby zamienić swój domowa drót
do Mułku. Co powiecie? ery nie nowy i wy-
borny pomysł.

Tekla. [imijsi] Także grać będą przed Ławiczą?

Adolf. Najpierw na pone gudzin najpiękniejszych

26
Watoskiego watu, klonemu nogi ortoę. Taki dr.
Kojanysoiu niema, i swaja role bedzie grać i
naturalniej. Edy postać ludzką bedzie miał
brać na siebie, ja go wegneczę i będę Laviżer
Eliza Europa.

Fekla. (smieje się) A to wybonie. Wawne Ela
nadechadzi.

Scena 5.

Cirz. Eliza! (wchodzi)

Julia. (smieje się) Witaj Europa, Kochanka, prosto
nego Fawizra!

Eliza. Coż to znów za żart niewaresny.

Fekla. Niema tu czasu żartować. Nasz nierni-
ny gospodarz tyle nam dzisiaj dalkuryjt, iśmy
mu przyjęci musieli adegnac komedyę jutro
Lego wieczora. Adolf utartyt gnać pantomimę
pod tytułem: Fawisz i Europa, i daje sobie
rolę Europę.

Eliza. Mamy jutro dozycie czasu do wieczora. Tu
chojcie, tym czasem opowiem was o szczególnym
zdarenie. Chcąc umknąć zwykajnych adwicji
krykliwego naszego gospodarza, wystanu juz,

chodzić się po Langawicy, przyglądając się bokom
 płonne zaczynają skłaniać, i myśląc, samor nie
 wiem o coem; Przechodzą matę Klaudię, w tem
 postzegam że z drugiej strony zbliża się do
 mnie młody ertowiecki we all do rzeczy i podając
 jakieś rzecze z grecznoscia: Porwał Asindka.
Filia! /similesi/ Asindka! To bandra grecz-
 nie i przyjemny wynarz w samej rzeczy.

Eira! Dajcie mi mówić:

Adolf.awszem, mów Asindka!

Eira! Mówiąc. Z lekka przebiągam Klaudię, a sko-
 miszy się niernonemu adrektam: Dziękuje
 Asindcejowej.— Młodek zmierzał się widocznie,
 ją co nie tracąc przykrości, lecz oglądając
 się po za siebie, zanatałam jakby na mega
 lokaju. Wawrynice! Wawrynice! Gdzieś się
 podzielił rektam niby zdziwiona, zapewne
 gamonii podziwiając jakąś ciekawosć jasmar,
 kawa. Wtedy mój niezajomy z widowniem
 usiłowanie przyblizyć się do mnie, iżtađ

porządam iż to dobre wychowanie młodzieży, iż bierze mnie za osobę wyższością i honor. Przecież zanim się wróci lokaj Ferni, powrót abym ją nie mógł przekazać, ja po niejakim wahaniu, przypuszczam, że jego greczność, osmielony młodzieżą i ludwo nie w uniesieniu. — Ach byłbym zresztą tym, prowadząc pana do jej pomieszczenia. Tu nastąpiły ceremoniałne i eufemistyczne uroczystości. Służby wiec obie drubniuchinem Kraków ją oglądając się ery maja lokaj Wawerszyniec nie podszedł.

Filia. To podobno nie tak łatwo było, a jednak.

Eliza. Ileż kato mnie nie rozerdzieli grecznością, a nowe milosierdzie stawek — zapomniat mi o swaim majestku. Który musi być znacznie głupszy i nie myle w domyśle iż to syn jakiego bojana Włostowskiego krónego ojciec wystał z dumą i lotowem żarnowym. Koniec, koncowo, onie wiem jaki się to stało, ale wymagał na mnie powołania i odwiedzenia mnie w moim domu, gdzie go mam przedstawić maja rodzinie.

Wald śmieje się! Tęż radośnie! a to wyborcie!

Fekla. Także zię z tego wywiktaw?

Elika. Nic takiego! Gdy tu nadziejcie się wie, co, zapieram się go mojej matce Pani Boyackiej.

Julia. Małka twaja zowie się?....

Elika. Pani Boyacka. Powiedziałam żydówce, aby naszą skanazy pokorata temu fajomosci, który o Panią Boyacką pytał się będzie.

Julia. Crys' oszutata Eliro Kochana, gdzieś znaj, driesz kę mother, kę nożiny? —

Elika. Małka moja by będzieś Adalpia. Julia będzie moja siaskra, a Fekla stwiąca. Ten pomysł uktadał się w mojej głowie podczas rozmowy z mitym Watosrymem. Proszę was tylko, abyś, ci mnie nie zdradziła i abyś dobrze adegra, li weśra noś. Magtar zię był tam spodnie, że tu w kę brzydkiej miescieńce spodka mnie podobne szerskie? — że znajdę mera? Bo jiga osiądzenie do tego dorzy. Chtapiec przystojny, wcale do reczy, i jedynaki w boyala ego aja. O Enke Lawarryorki, wrzeszczicie was wszyskich!

30
Prawdziwie! dureje z radości! Bagałyga miej
Watosyna merem.

Fekla. Tak, Lu, Lu, chœr aby m' ci ją prawie
okoż' iż ten gigantosć zantłował z ciebie.

Eliza. Przekonasz się inaczej: By sądzisz o nim,
naszej młodziczki, ale zastanów się, na Watoszon
zaknieja zwycięża orientalne, iż tu miłości p.
ponywczą, gwaltowna iż jeden rysa oka o
sie całego rycia skarawi. — A potem, i ja wi-
driałam gdzie jsem iż kim mam do czyniu-
nia; — Gdybyscie były widziadły jak za kardem
jego crutem stójkami rumieniąc się i ozy-
opuszczatą, byłybyście mnie nie określali o-
kim. Rad byłt gdym mu powiedziała, iż ojce
jivi niemam, gdyż obawiał się zwłoków. Mian-
dądat, nadzieję, iż tańszej drogi do celi z Ma-
wae panny, kobiety wechodzi lepiej w ciemień
serei. Twaja matka pani ery lac' będąc w
main, ujry w nim miłości tak skrera-
juk by tu nopta, i pewny jsem iż odrucen-
nie zostanie.

Julia. Musiałas' się o karac' wecale niu olinatna, gdy wnaocz LaK się oderwał do ciebie.

Elizw. Ba i właśnie tuz. Skoro o interesie wzrom, miat, sadzitam że nigadzito się od stryczac' chłopaka!

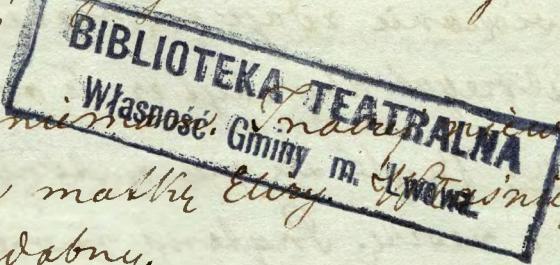
Teofila. Ten chłopak, cry bylko nie od czapkoju się wynieuat?

Adolf. Ta LaK mnisiem, mniszkiem, oty wziął by mnie za matkę Elizy. Właśnie ja też do starej babsy pradabny.

Eliza. Cry zapominoś jak doskonale grałeś role Zdawnicalskie w synu mornotrawnym. Ta eis sama za stanuszkę przebiona, pamiętaj bylko nie wiele mówić i głos na pirozacy zmienić.

Julia. Daurejor to driećin sua zlopenawadzi. Cry cheesr abysiny dwieaty rok siedzieli i pa, kryły na nasze precigle wecale, za klone nam nikt i bałka chleba nuda.

Eliza. Watosryn to wsryska zatawi. A ju drz jescce chec' mieć od niego podpisana in, percyzy.

32 Adolf. Poczyńac mi się więc przydzie rola
wiru, i przyjaci role starej babi. Powodzianu
niewiem kłona z tych ról śmiajszniejisa.
u wakaj Eliza w roli matki powiniennym za-
nać niejakie dekorum, nie zerwałac' na ręce i
norwianie, zdaje się nawet że powiniennym
przestrogać aby ręce erate osiądrenia....

Eliza. Były się na ~~interwjuje~~ skonczone, nie
taj o reszcie. Przykro moresz udawać głuchok
rynekta padorskiego wielu kobietom, ta myśl
jest wybonna.

Adolf. Niech i tak będzie. Zajmijmy się teraz
naszym Anajem.

Fekla. Ta zaskoczy jak pieśń, rola moja nie za-
czać.

Filia. Smaja lór sama! Pierwsze mi treba east
admienić w skraj.

Eliza. A mnie co dodać do majego! Ta gram po
chankie.

Fekla. Więc się on nagle i skalenie norbachat w za-

Eliza. Spraw

Zgadłyście, miłość przemorza,

zjita go w swe okawy,
Nie ta w prawdzie miłosé, mrożna
Co stadiemi żyje stowy.

Co romantycznym rozonem
Fayumf emystow roulette tego
Ktorej ma Plato byd' wrokiem,
A Inwalid kurdy stuga.

~~X~~ Maj Watosyn diarski, hory,
Ręki żada w zarnian serca,
Dziś u nag my kota swój zły
Jużno wiecznie do kabierec.
Wrotychać, jecie! Tu nie moda,
Niem ogniu idealne —
Życie krótkie czasu skadu
To jest gatunek oryginalny!

Adolf.

Spiew.

~~X~~ Daliż do rąk naszych gronny!
Scena ten wir niesłanny
Tem milosy, iż płynie raczej

34.

Supremość wiej tacy, —
Mam sydr baba lub Ławicem,
Knerusem albo gotyrem
Ministrem lub woźwoada
Mam wyszatać pannę młodą
Albo katodując skatule
Przedstawiać z rędną babule.
Wrysikom chelni galow spraniec
Gdyr nim zaerniem drugich bawieć.
Mislennej s Łuki swonawi
Tymosem bawim się sami.

Julia.   Spiew.

Kreco w ucieśnym widząc śmiech
Bawie się nadzi potałowek
Nepomny ze ~~Ran Kacze~~^{sieki welle}
Nicrem bor drugich potałowek

Adolf.   Spiew.

Wiem o tem dobrze, bo reor orgwista,
Ze charioz stanem jest noseym udani
Także bor gnosu najlepszy Anyska

3520

Nierzeka udać,że jest w dobrym stanie.

Chór

Wiec stale ciekał nas rozwój,
Gdy skutkiem naszych zabiegów
Eliza znajdzie zameście
Trzy kiedy wynwie Religia

Formy? Formy nie znaczą czasu. (Adchadri)

Eliza. Formy. (Adchadri)

Piotra. Formy. (Adchadri) Kamila

Scena. C.

Julia. (sama) Co to będzie? Takto będzie? Ciekawa
na jutro. Dotąd w tej samej rzeczy, wieleż się w
tutaj ten jedyność łączy z Elizą. Przy pustoci
nie morna, aby cierpieć dobrze wyekwany,
(chadek Watersona) miał ją wriąć iż osoba wiel
niego śmiała. - Ani ją uktai, ani ją mowa
nie daje jej prawa do tego. Przeba być zepsuta,
nie dźwigać; gdyby mnie był poznat, ah to co
innego.... aleco go przecież tego zachwalone,
go gacka, i jeli want, albo m si' nim zajęta

36
Nie dajusze aby to stale istwo robił, i oznaczał
z Elizą. Mam se tutaj co ona, mom se wówczas
czuje ze mogę ją zdmuchnąć Kochankę i zo-
ne bez wsparcia. Sumienie mi nie pozwala
dać uwieść bogatego Włodzyna, a kiedy
kwerem, kto głosu sumienia moju stuchla-

Chronik Aktu

Akt. 2

Scena 1.

Julia. Tekla.

Tekla. (śmiejąc się) Pierwiorzysz Kochana Tadeusz
jak się ten Włodzyn musiał zajechać w głąb wsi,
naszej Elizie, jak się ona stroi na jego przy-
jście, jak sama przebiera Adalfa za starej
maskę. Zresztą ta powarzna matrona utorzyła
tę z córką iż ja grając role śliczej wypadam aleym
le przyjta leżącej życzliwości.

Julia. A to dlaczego?

Fekla. Dla poznania go i zachwalenia Eliry, na koniec dla doprowadzenia go ^{dby} nieodchodząc z lał prosił panią Bogacką o reflecję córki:

Julia. Sądziłeś, że to matczynstwo jest podobne?

Fekla. Prawdziwie trudno byłoby dać ci w tym mierze moje zdanie, myśl wydaje mi się dziwna, lecz że ja dzierwactwa lubią wiec przy stole doniej:

Julia. Nie lekceważ się żeby ten żart, nie był za daleko posunięty?

Fekla. Wecale nie, nasz porz Kochany m. Tokos jest gapiem, albo oszustem a wobojem przy padku skryzutu mieć nie trzeba!

Julia. Zapewne, jileś oszust, lecz jileś nie, winiąc ko' nieby torby o knucieństwie poswieć, cać go dla Eliry. O! gdyby napisytko, byt trafiła na ciebie.

Fekla. Lub na ciebie, nieprawdziwi? ponadto myśl alwarcie. Nasz głowę zajekały tym m. Tokosem

Ktoś ci zabrańi ubiegać się o niego razem z twoim
niemaną zasięgą. Franki oswałe, puszco
się w zawód. Miłość jego ku Elinie, na mia,
ta czasu tak się wkorzeniła od dnia rana, aby
i ty przyłepiu do jego serca znakomieści nie mogły
Ja oswiadczam was, że się ubiegać o to siedem
ko nie będę... Zostanę neutralna, i na dawanie
tego, przyrzekam, że wagę na równi zachowam,
mówiąc z nim o Elinie i o Fabie.

Julia: (patrząckiem:) Takie ten dziewczę z ciebie. Czy
nie roi się Fabie, że rada bym pojęła zamąż
tego mrokosa? Uwari ziem go nigdy nie wiem,
dziata, kto wie, może to wyjątkowe pragnięcie na
moje nogi; może też ja mu się nie padam.
Tekla: Jednak nadzieję nie tracisz.

Julia: Szczęście ci mówią, że nie myśle o kim
/nisi/ bądź co bądź nie zaszkodzi mi rzucić okiem
w zwierciadło na moje ubranie. Głos: Do zo-
bienia filusa! Adehabdys:

Scena 2.

Tekla. Kamaj Nasza Koleranka nie traci głosu.
 Wyrawdzie młody Watoosyn, a nim ze dwa
 skada watów, to asthomę budzi. Przy tych za-
 lesach morna być bez karne szarym ciemni-
 go i mudziarem. — A sen ma być młodym
 i przystojnym. Musi się tu coś innego stanie-
 cie.. Ale ony nie nasz wakat wchodzi... ale to
 widzę doprawdy młody i przystojny ~~człowiek~~ ~~chłopiec~~.
 Już zarynna zatocząć moją neutralność.

Enydenyk /wchodzi/ Truga najmniej Moscia pano.

Tekla. Upadam do nóg.

Enydenyk. Czyta mieszkała Pani Bayacka z córką?

Tekla. Tak jest tu. ms nie myli się... to Enydenyk
 a to pocieszna wiecza niedziela.

Enydenyk. Czy panna zostaje w ustugach u Pani
 Bayackiej?

Tekla. ps Nieporonaje mnie. Przekażmy sobie.

Głos / Taki czasem, radośnie kiedy zrana w ustugach
 zostaje.

Enydenyk. ps To widzę z Teklusia — nie poronaje
 mnie. głos / Takk? zrana niezostaje Panna

10 w ustrugach?..

Teckla. Nie.

Grydonyk. Ory to Laki zwyczał w Czerniowcach

Teckla. Wiedzieć gdzieś Turę, przymam się więc zwyczała.

Grydonyk. A ci u Kłónych Panna w świdnie rostała, porwalała na to?

Teckla. Muszę czasem i na co więcej zwalać, tak nie mogą mi rokazywać, tylko przywieź osobach, a jureli że się sprawiam, nie oni mogą wiać się na to.

Grydonyk. Nie przyszedłem tu grać w zagadki. Proszę wieć Panne, uwiadomić panią Bayac, ką o ~~mój~~ ^{moim przybyciu} życie. Zowie się Bajtakaba.

Teckla, [śmiejąc się:] Bajtakaba! O! To Dlałęga?

Grydonyk. Takto dlałęga? bo tak się zawsze

Teckla. To niepiękne narwisko! Nie miał, bys pan na przemianę innego? Tyle jest pięknych narwisk.

Grydonyk. [przy] Ta dziewczyna ma zajęczki

4123

w gitarie, jazdy i śpiewu. Miesiąc temu głosy Oskar, ni raz mówią Pannie aby dala znac swoim psom, niem o moim przybyciu.

Tekla. Cha! ha! cha!

Grydenyk. Ej moja smieszko! na koniec mi cię, pliwosici nie elanie.

Tekla. Przyciągniecie sir! Tem gorzej... bo ja dobrze sir zprawiam.

Grydenyk. Chybaże Wspanna nie stworząca?

Tekla. Tak i nie... jiskiem stworząca jak Współżycie, kochankiem o tej re porze i pod jednakowej, mi warunkami... Domyslasz się teraz?...

Grydenyk. Dzwono sir już domyślitem.

Tekla. Ta chciatem z labą pozarłować.

Grydenyk. I już ty myślisz miastem. Farbym cię, kie nie poznat Teklusiu; ~~gdy i kiedy~~ i tak, Prak dwa lata temu grywałismy z sobą w Bendyczowicach.

Tekla. Preciez przypomniat sobie....

Grydenyk. Coż porabiasz w Czerniawcach?

42 Tekla. Czekamy na ciebie.

Fryderyk. Takto? materiały do kompanii, klon
mój ojciec wyrządził z Krakowa?... lepiej...
~~dzień~~ ^{wszyscy} przybyli? ~~Ogólny najpóźniejszy?~~

Tekla. Zapewne, i od dwóch tygodni przekli-
namy ciębie na cewiach i wieńcach!

Fryderyk. No, no przeprosam: ~~afghan~~ Kochana Teklisiu, znał mi jedna taśka. To
masz tu już od dwóch tygodni zawieszona, ma
taśkę stypiec o niejakiej Pani Bagackiej: ~~do~~ ^{do} ~~masz u podnóżku siedemnastu dni~~ powie
mi co to jest za kobietka.

Tekla. Kobietka... jakiej drugiej nikt na
siewiecie.

Fryderyk. Wyjmijcie!... a bagata?

Tekla. Niespodziewam się....

Fryderyk. ~~Przed sojuszu~~ Ale przynaj-
mniej ma z cregą rycie?

Tekla. Galirna - żadnym stanem.

Fryderyk. Takto galirna?

Tekla. Do tego skośnia, ze rnomi koleguje.

Fryderyk. Więc do aktorka?

Tekla. Nie.

Fryderyk. A ktoś u diabła? ~~przećież nie aktor~~

Tekla. Otoż właśnie aktor.

Fryderyk. Niech tam u... ~~dla czegoż narzucaś~~
~~żeby kari sie znać panią Bagacką?~~

Tekla. A toż drzigne zapysanie w uszach ak, kora. Wyswiecę ci rzeczą cato. Tosi to twój przyjły kolega ~~aktor~~ Adolf, który się przebrnął za starszą babę, aby uchodzić za matkę swej prysznej koleranki Elizy, kij to miodowej osoby kloneż rozbawił i dris rano na targowicach i kłos, iż wyswoiadryta ci len radość honoru, porwala, jąc abyś ją podał rękę do tego zajędnego domu.

Fryderyk. O! filuska! filuska! Nie ujdzie ją len ciast na sucho! Skada mi ^{tylko} tych pięknych ram, kair na łodzie, kloneż ~~w ojciec jili~~ budowa, tem z tego zapiskania:

44
Tekla. Tereli ci idzie o ramki na łodzie, le cosmy
biu z tego przypadku sławiaty, nieustająca lito
w najmiejscie rzeczy.

Fryderyk. Niebędziem mieli zabić nie do wyp-
czenia. Jednakże ta Eliza musi być nie pozn-
iątych rodności, kiedy się ją tak udało mnie
utudzić.

Tekla. Eh!... gǳier tam... Tego bandżo mier,
na alkoniczka, wymuszoną, udajica przepiókale
i Kłora ztubrita cię, boś pragnął nim wydr,
a weszcie widać res w połoniny nieuwymagajacy.

Fryderyk. Kłowiez o niej jak o tolerancji, ale
że się znow brachy na kobicach wyrszego
szanu i rzeczywiście mogę te Elizę wybornic
zwasz roli adegnata

Tekla. Tem lepiej. Twój unik przejdzieczy
na dobnej alkoniczce, ale obawem się zo dluższa
pradnia.

Fryderyk. Będzie się znowu gniewać na mnie.

Tekla. Test ter o co! Tereli chcesz z niej zaraz
lawnac, pomaga ci w tem z całego serca!

Inydenyk. Ale w jakim celu?²

Tekla. Najprzód aby z obie rąkawek robić, praw, lione aby się pomscić nad dwiema Anusiami, kłó, ne dziś nano piore ubry mywatę ze lichy z ciebie aktor.

Inydenyk. Któz się te dwie damule?

Tekla. Jedna z nich jest Eliza, inniemanastwo, ja Kochanku, druga Julia co grywa niewinątku.

Inydenyk. Julia?... ery mi to znana istota? Cóż to za osoba? ery tajna?

Tekla. Zwycięznie jak się Karola z Leśnem wy, daje, gdy wybili się i uniczają.

Inydenyk. Z kudzie domysła się ec ja z ty aktorem

Tekla. Główego zew sie nie spiszyt z swem przy, byciem do nas.

Inydenyk. To nie jest głupi — ~~ale i dobra~~

~~ale i dobra~~ Ale ta Julia co tak ptocho o drugich sędzi jest ze samej dobrą aktorką?

Tekla. Ma imiątosci dwio, i tem na teatre wygrana

Inydenyk. Cz za Leśnem?

146
Teckla. Eh! So do mnie nie nabery, pior nasz ja
z bluzką w obajem potoczeniu. Ale nie oddaj, j
my od wiecy. Uchadź zawsze za bagatela wo,
lara Bajkulały. Wtajem dźri' żyd u Rónego
na kredyt mierząmy. Tak nam do kuryt,że
że przyreklamy albo mu zapłacić, albo aby
grac Komedyju. O co za myśl smętnia!

Kolegi nasze mimo wiecy adegnaję się Komedyj
Tnydenyki. Wybornie! role już zorebrane, ale
Kazoz widzami będącymi nici?

Teckla. Nie lubią się. Zdjęte trapsza nasz
gospodarz, na pienuzy odgłos przybyły, "ż
go gościa przybiegnie kw z całą rodziną,
ujsciemy się więc w stawie, i adegnamy Ko
medyj."

Tnydenyki. (o) ^{budziące} publicum)

Teckla. Znajor że mi guri chcesz naszyma,
drongich widzów aby wiecy nimi żydzić
nie było. W leadne ruch najmniej skody,
bez przygnajmiej za miejsce jataca. - Ale za
nasze adegnanie się imponowizowane, seluki

uwierzajmy jaką pierwszą próbę, more ju. 4726

Niech cynać leżaniem w Warszawie.
w Warszawie?...

Fryderyk. Bieknieby tam przyjibó lata, fraske.

Tekla. Kto nie wazy nie wygrywa, tnebałej
spróbować wyrody.... Ale dajmy się rozmawiać,
prawie połek, a przygotujmy się do na-
szej improwizacji.

Fryderyk. Tam już zupełnie gościa. Niech Kloniu,
Rabnicki i kwiacych Kateranek przybywa, nere-
re się z moich sidet nie wywikała.

Tekla. Tylko mnie miłości własnej mają być
adonisem! Kto wie ozy sam nie osmaliż
swoje skrypty.

Fryderyk. Nie lekam się, tezo, ~~że mówią Larę,~~
~~kto ra. mnie, zastoni.~~
~~przez to i to powiedział~~

Tekla. I jakież?

Fryderyk. Troaje ozy kochana Tekliusiu... pozwól
niech ci wyjawiać miłości Kloniu ~~oraz dla siebie~~.

Tekla. Patrcież batamula! Fesroe z jednor' nie
zmonicyt, a już z drugą romans rozwroczy na!

46 Enydenyk. Takto! nie wiernysz?

Fekla. pućkajc: Pie, a rzesza to do naszej im
prawiracj nie mamy. Cai mi Pan pokoj.
Będiesz miał nie mato do ognienia z łam,
sem. Pie i dam raczej moim panom
o kweim przyjyciu. Nadejde tu z Julia,
nim Elizabonicy swe ubranie galowe
w kłone się skoń na przyjście ciebie. Pilnuj
się, Julia to sprak noozony, mogtaly się
domysleć ranku, i catę naszą innych grynnic,
czy: Archadri:

Scena 4.

Enydenyk. Sam: Testre co na świecie milnego
jaki życie aksona!

Giew:

Wchwilu Kiedym ten świat witał,
Knoścząc się skam wyborem
Aniąt skoń gdyby mnie spypał
Crem chce być?... rekłym: Aksonem.
Crypem ogniem skuli pałac
Z studenia w gracie w studenie

Kochać, zwonyć, mawiać, działać
 2 Gra sceną i na scenie;
 Co wieczar zbierać oklaski;
 Skonie świecką rodzinę palmar
 Grać jak gnat nosz Bagustawski;
 2 Na rawni stynieć z Falma;
 Któř dni swaich nieposwiaći?
 By kych meżow małt ič konem?
 2 Sprzyjaj losie sercej chęci
 5 daj dobrym byc ukłonem.—
 Ale otož i nasze filuski. Bierrmy si do dichta.

Scena 5.

Inydenek. Tekla. wechodzi

Tekla. Julia idzie zamna, i mogę cię zapewnić
że z tudem nie jej jest zapewne.

Inydenek Nasza wygnana.

Tekla. Cicho! oto nadchodzi.

Julia. wechodzi udają rozwiana: Ach Teklusiu! mnie,
matam iżs' zw sama!

⁵⁰ Fryderyk. Czy przytomności moja sprawy cię Pan,
czy rzeczywiście Janga Bajataba Klony serwisowa
czyt ^{swój} miłością gwaltowną, ~~która pragnie~~
~~zostać, Bajataba~~ Klone musi powalić
aby ci podał ręce i odprowadził do leya
mieszkania, - Bajataba Klony prosię o
że sprzedzia dwieka kieliszków i cypry,
dat ją za ~~bercen~~ ^{bercen}, jedynie aby mógł ją
dać rycerzowi na swoich radości swej mi-
łosci. — Rozkochany Bajataba mógł
że się takie dać abcyw?

Julia. (zmorana.) Prawdziwie niezajmuję wele.
(do Tekli.) Ten maledy kawaler musi się
mylić i bierze mnie za Elizę.

Tekla. Granowy cudzołóstwo! Za racna dana
u Kloney w ustugach roslaje jest Julia,
ziaslna Elizy Buzackiej; Klona drisana
porzadki.

Fryderyk. Co stwore? o Nieba! i ony zdarytosz
komu na tak zachwycające familyne
prudkiensko! —

Filia. Familijne podobieństwa! mają siostra
daleko jest piękniejsza od mnie.

Erydonyk Dzisiaj nauczę mnie matem, że zas-
na znowuac' ją w powabach nie może...
Leż miedzy! Które sence ludzkie wywo-
zumieć zdala, kto wyswietci to nagle w nim
numialnoci przechody i mimowalne od-
miany! Kiedyś w te pragi wskrzesić,
by tylem przysiągł, że nie nie zmieni
mę w przedsiwzięcia!.. Niesrozumy Bajtulada!
Tekla. (do Filii) Zdaje się, że ten młody ortowiec cier-
pi czasami pomieszczenie.

Filia. (do Tekli) To pomieszczenie z tem wszystkim
jest małe i zajmujące.

Tekla. Nie nadzi wiec we pannie abawę? Winsz-
uję ją... Tu zas zekan się wertywu magnetyz-
my i zastawiam was. (do Adrii)

Leena C.

Cirj. (do Tekli)

Filia. (konwersonu) Teklo! Teklo!

Erydonyk. Czy się mnie obawiasz nadobna Julio?

Julia. Tak nie wiem, ale sam na sam rozmawiac
~~z mozym~~....

Fryderyk. Miałebym nagle w gasicie w nietasce

Julia. Od chwili w Klonie i rzekasz sie siostry
maj, nie widzę abyś my mógł mieć wspo-
nego.

Fryderyk. Nie potępij mnie nadobna, sama
będąc powadem moj niwiary. Bez ciebie
mniemalbym sie ją Kocham juro.

Julia. Skreśl mi to wyznanie cryniz? Rawin,
nam źe mu ^{za wieczny?} ... ~~za wieczny~~

Fryderyk. O ~~za wieczny~~ mi wiecie, jireli ~~maj~~
~~rawin~~ ^{za wieczny}, ^{maj} ~~rawin~~
~~rawin~~ ^{chees} Pierzy zyciu utrzymac.

Julia. A potem zmiennymi będziesz, jis,
Kies zmiennym skat się dla Eliry.

Fryderyk. Ach Boska Julia! Poraj lepiej
się swoich wiedziekow. Twaja siostra
podobała mi się, wyznaje, ale by, by
mierzono, rajtas wicorzym ptomie,
niem ~~perce moje~~.

Julia. Tekla ci wiec wspomniata?

Jzydenyk. Czemu?

Julia. Nie nie mówią? —

Jnydec. Ceni stawka.

Julia. Preciez mogły cię tu oznajmić, ziszerę
Eliry zajęte jutry....

Jnydenyk. Co mówią? siostra twaja jutro Kochata?

Julia. Kocha jiszcze.

Jnydenyk. Tędzisz więc ze Kochać będąc zawoże?

Julia. Zawoże.....

Jnydenyk. Stan się wiec powalną na moje prośbę,
by nadobna Julia, a nie przekonasz mnie,
żądrie mojego serca mi.... Ale zostań
~~zawoże~~ się coż matronek mego wieku nie
odsuń się coż. —

Julia. Twoego wieku?

Jnydenyk. Tak znydriesło letni....

Julia. More zadać osiemnasto letniej żony, a do
moje lata. Więc do wieku rdzemi się dobrani.

Jnydenyk. Ale co do skłonności! ~~mity kocie!~~ Segw

54
z użekam, bo ta Watosyn wychowany z dynią,
że, abym pieniadze zbierał.

Julia. Czelićż zo zawi?

Fryderyk. Jednym słowem, nicem nie jsem
tylko ertowickiem bogatym. —

Julia. O ja pewna jsem, że jesteś jeszcze cześć
zepszym.

Fryderyk. Magłbym dodać, że nie jsem kupzy
i że moja żona ~~jednolig chuda chuda~~
~~wiem dogadze~~ znatała by mój wonek
zawsze ośmiankowy. Smiejsz się? Zo cię nie
neci?

Julia. Zapewne że nie.

Fryderyk. Nielubisz wyjątkowych kraju?

Julia. Przeszaj na skomnem ~~zior dobra~~
~~niedrogiem~~ ubraniu.

Fryderyk. Daim przyjemny, pojazd wygađny, kom
piękne, zibonija nowa, skóra wyjątkowy, zo
wszystko nie miało by radnej ceny warach
kwaich?

Julia. [ns] Zekam zir zawsze reby go Elira nie podzi

55.
30
- Julia. Stuchala. Jętoś! Nigdy w otych gnojachach nie myślała.
- Trydenyk. Wszysko to przecie możliwe i imaginable.
- Julia. W samej rzeczy, nadto doskonałe jest to.
- Trydenyk. I za te drobne korzyści, mogły być pewnym darm swojej niski?
- Julia. Terlikówka ma przy życiu zachować....
- Trydenyk. Jasem najzrozumiejszym etowickiem!
- Julia. Terlikówka mama dobrzejka ery da nam swaje rozwołenie? —
- Julia. Przygoda! Przebażebiś wiedział, że jasem panica swajki woli.
- Trydenyk. Praga Julia!... Mogą cię wiec norwać maja? — Catuje ja wózku!
- Helena. ?
- Ciz. Tekla. i Eliza. wchodzi
- Eliza. do Tekli! Teklo! patrz ona jas wózku catuje.
- Tekla. Z co? z lajd?
- Eliza. Takto?
- Tekla. Pa... Pa...
- Trydenyk. Pa ni, driejkowatem nadobnej kwej' siostro

56
ie pochwatali klonych ci niewiedzita usprawdzała dliwita urocie klones wrbadrita we minie.

Eliza. Przedziwiec, maja sciasna, nadlo jest dobrze.

Julia. (do Tekli.) Nasz Waloszyn nie wiecznie bity,

Fryderyk. Pradko jest widzieć radrenskwa zahygodne.

Tekla. O maja Panie rauore się Kochaly. Na nasz rojście Lylko z jedna morna się żenić.

Fryderyk. Osenic? (rapczone, ale morna znamy dliwac' addac' obiedwom.

Eliza. (z radością do Julii) Idaj się zemnożao'era, su nie bracita, i usitowataś raskapnić mnie we wosyskieni.

Julia. (z przekąsem) Tak, dosć snafnie alegnatam maja role.

Eliza. Tu ter zo uwaran.

Fryderyk. (do Tekli.) Pojęcia mię spójrz tam i pozyj! Paster jak erule spooglądać na siebie.

Tekla. (śmieje się) Wsamel recory.

Scena 8.

Cir. Adolf. po uzbiorze Pani Bagackiej.

A to po jakiemu moim panny? wyszłyście z mojego pokoju i rozmawiacie mnie sama, hydryk. Masz Dabradziejkę!

Wolf. Ale? i co tam Lakię? Głośny głosnic mówić moj Panie, stuch moj przekonit ci nicco z wiekiem....

Hydryk. Masz Dabradziejkę....

Wolf. Tak jest, teraz stwore wyborne. Ale po, minny leżniowe komplementa. Wac pan jeces Watosyn, ja jadem Litewka, mowem z sobą mowic o Litwarcie. Nigdym nie lubi, ta drugich cengelów, a w mainu drie' wieku, i ~~nawet~~ nie ~~zrozumieć~~, mnie do nich chygo. (Przychodzi do reczy. Biadaciu si i co, Polneiki moje dręci).

Lia. (do Tekli) Czy nie zajrat katerka do flaszki, ukam sie, aby nam sykawie nie przyszed.

Kla. (do Tekli) Tego sie i ja ukam.

- 58
Adolf. Więci rary treba Was pannam jidna
recz powtarzac? cry styszcic? —
- Eliza. Matko Dobradziejko!
- Adolf. Wiem o tem dobrze ie wasza maska jest
Julia. Zdaje sie nam. — — —
- Adolf. Co sie wasz zdaje? ... Mnisi sie zdaje res-
cie mnie stuchac' powinny.
- Eliza. [do Adolfa:] /ns/ Co bo wyrobicosz?
- Adolf. Maiw glosno, cry zapominaoz ie man-
stuch lepy.
- Eliza. [ns] Pięknie nos aporadzi.
- Julia. [ns] Wyseleko stracone!
- Adolf. A coż daremnie wasz gadac'?
- Frydrych [do Juli i Elizy:] Nienordnarniajmy man-
li, wszak wiecie ~~że~~ jij taska nam jest po-
frebna.
- Eliza. Ale bo nie wiecze Panie Bajtakow. —
- Frydrych. Demy slamsie
- Eliza. Czyo sie domyslasc?
- Frydrych Ze macie jukieyoś kenoda nie malaty.

Lira. [ms] Dabme ja narwot.

Walf. Namre sama se niepostoszne drieowrela
wypradowadie z Lad? Teklusi wry nie styskaw?

Kla. Tur, juz, odrhadra remna Moscia Dalej:

Walf. Preprasram cię taskawy nasz goscia za
te niedorosie blych drieowrel. Mity Bore! Klo,
pos... Klapot z drieimi na slarovi. Liadajze
tu obok mnie. More wypijesz Nieliszcz ska,
nego wina? Wrak to uwas rwycaj na Wolsz,
cyzonie.

Spiew.

Mity do knaj Wolszergyna
We wsyzsksko apfily!
Crutu tam Kardy meroryna
Zna weandose kobiety.

Wino sic w tym knaju nadri;
Tak w Litzwie gernice,
Wino co nam rycie stodri
Tukrasra lice.

Gdy gospodku usta obka
I Noe niwinny.
W waszych stronach Patrygancha

Zasadni t krew winny.

Dziś tam jiveore Pieku mita,
Kwintnie ta krewina
Dajcie Kubek bym wypita
Zdanie Włoszyna!

Wrak wyprzymy?.. powiedz alvaraci!

Engdenk /simiejsi/ Dziekuju bando drie kus, ja nie
Adolf. Na niekaedego stac maja Dobradzieja, pr
cier gadzitoby sie nim o interesie mowic by
my, zajreć do purderka.... Nam duze co
Edaje mi się, ze jidna wypadła i wako maja
synie. No, no' nie sumieni się, wieemy w
co milosc' umie. Kiedy wiec Lek jest, nu
mówici nęki mej ~~leka~~ ^{leka}; jiceli znowa za
ze w przedziewrigein, jak mi mowiana!...

Filia /21/ A'lo chwila zanawora!

Wolf. Ale upredam sie, ze posag wermieszony
ba po mej simierci.

Engdenk Na zo rugutnic przystaje.

Adolf. Pracki bando przemios, w noreco.

(alex umiesz ter cenic enak i niewinnosc' wobiew,
cynii? zebusko nie skarone? he?)

Lilia. Wele ter podrebne cyni mu gyzania!

Trydenyk Grotkijny w lymie węgla, jestem. Enak
raenej cinki Pani Gabr. Lama z siebie kari,
dego uderia. Oj ja nie jiskem posadzajacy.

Wald. Cremuż ta kieni nie są wryszy merozy,
ni. Pomimmy wiec lew atrybut.

Lilia. (ns) A dycham p'recie.)

Gwaj. Ale moj p'rysty ziecii, p'rzymam ci
sir, ze nastaji na jedna meer. Niechec arc,
by wasze wesele odbywało sir Lukaj.

Trydenyk Te sama mysl mialem i ja.

Wald. Freba rebyś nas wywiort rdał jescce
takso wieczora.

Lilia. (ns) Mamunia nie traci głowę.

Trydenyk Bando chanie.

Wald. A poniewaz cheq muj córci dac na we,
sze padonunek, khónyby ci dowadzit ile

62 mijał mito mieścić się za zięcia, dla by przynie-
ny pozytyw mi go dukaławi.

Eliza. O Nieba!

Fryderyk. Nienorumiem dobrze.

Adolf. Zapewne dla tego, iż się nie jasno słyszało.

Julia. Ach Teklusi! albo jakieś głupstwo wy-
kazała.

Adolf. Te go dukaławi, o królecie proszę,
początkowe na ręce kupienie z rąk Sulisiego
Żyda mojej miniatury kamenyzowanej bę-
zantami, kloną, dostanie się w dacie. Nie smu-
dzia. Ta miniatura malowana jest kiedyś
była wtedy i Kubek w Kubku poddana do mo-
jej cointi. Wyryskała się na to? - .

Fryderyk. Wryskało co mam jest na twardzie za-
mawianie kochana mama.

Adolf. Usciskatym cię z serca, gdyby mi moja
flaszka nie przeszkadzała.

Fryderyk. Uniepracuj naszyjnik a kurac' ci moja
wedługność.

Wolf. To serce ojcowskie, otoje prawdziwe serce!
Trydenyk. [śmieje się] Ojcowskie?

Wolf. Takie? album powiedział ojcowskie?

Prawdziwie piękne ni w s. ni g. Przykłapcie
 mają obyczaj i uwarzajcie tego młodego narodu,
 nego ja mego rzecia. Bo to ja częściej nie
 zubie, jak mnie znacie. Młody ludźmi uroczy
 nemi aktułu mico miejsca mi powinna, tne,
 ba rauore proszę daryć do celu. Elior. daje
 ci skarb w tym młodym orłowiecku. Ale, ale
 jak ter si rauiesz?

Trydenyk. Linia Bajlakatu.

Wolf. Bandro pięknie. Powiedzi mi Kochany
 Larciu, mosz ter brata albo krewonego dla mo-
 jij żalki?

Trydenyk. Własnie jidew z maich ~~zobaczenia~~
 ma przyjechać na targmark.

Wolf. To dobrze, przyjmę go z dwiema rukami i z
 pełnym zaufaniem.

64
Felicja. Mam nadzieję, że się wcale nie kłopotnie z pojęciem za mąż.

Adolf. Ta, ta, ta, niewiedźmice co pleśnie. (Przy, zhej mój życie, a ty Eliza przejdź do stroną) Tatry i ch. Dzieci moje, Niech was Bóg błogosławie, Eliza, pamiętaj, że tu razem, to nie zarazem.

Felicja. /do ~~Adolfa~~ / Co robisz?

Fryderyk. /do Felicji/ Nie przeciwiwasz się charakterze, Wszak jasnożemyście nie na Robionca. /do Elizy/ Wieczne nas ducha zwierzęki.

Tekla Nic ciekszego w moim życiu niewidziatach. Adolf. Zdaje mi się rem o pół wieku odnotowania. Biegła by tam jak ona, i miałam sen, duszko... sensusko gdyby żyła srebro, nie życie żakięgo radziej i małych córek, wiem i doswiadczenia ile to kosztuje...

Fryderyk. To dukaław, jak mam dość, mózgu -

Adolf. A tak jest, tak jest.

Fryderyk. To prosto po le piękniaku. /tatą nikt/

Lizy i adchadrae. mówi do Zuli: / Twaj do śmierci! 35

Scena 9.

Cirz pbar Enydenka:/

Wolf faciera crato:/ Krakane Kawaryski, nie chwalac sie, zdaje mi sie, żem dobrze odegral moju role.

Julia. Cudu dokarales' prawdziwie.

Wolf. A niech kto lepiej połnapi, w jidnej ade, gnonej scenie zapewnitem mera. Elinie i sobie do du katow.

Julia. Równiez raslepionego chłopca nikt nie widzial.

Liza. O Tekla! co to za maz' bedrie.

Julia. /do Tekli:/ An sir remna oreni.

Tekla. /do Julii:/ Zostawmy ja w tem ztubreniu.

Julia. /do Tekli:/ Zapewnione. /do Elyz:/ Rzidziesz wiec do dabr Watoskich?

Liza. Tak mi sir rdawać bedrie.

Julia. Tam galawas' wyrec sir nas na rowne.

Elyza. Ja miatabym wyrec' sir moich' przyja-
ciat? Zapomniec' ile dla mnie czyniliście, chylew

chyba mnie nie znacie?

Tekla. Inamy cis ubaga aktorky - ale ja to zawsze wielka pionka.

Elika. Będę was w sprzyjać jak leczarz. Znajdę w moim sąsiedztwie męża dla Juli.

Julia. Dziękuję ci do Tekli! Ciemni zawsze! głowa to pewna. —

Tekla. Odkorzą na słoneczko o przygotowaniu dy. oto nadchodzi nasz gospodarz, Trajssra i upominać się o swaje, a narcorony pieniędzy nie wynosi.

Adolf. By go tu licho przyniasto w tą godzinę,

~~action ma tak wiele fasonów, jacyś z gromadzonymi~~
~~selna 1. V. 2. sę zyska~~

Cis. i Szapsz. wchodzi!

Moje panstwo Komedyjankiwa, a piotku panstwu bedziecie zarzawać sobie z gospodarza Trajssra mnicha Rusca kulijskiego i veciej' Klasz. Dlatego jakiesie pónasiewo mówili? Maj' Trajssra nie gniewaj' się, bacz ciemnyliwy, jeśli dróżnie za, płaciemy Tobie wszystko co się natery, bo pokaremy Komedyju i beder pieniadze, tak' panny mō,

3667

ili i ten żagomoscie z pannami przyjechat. Kęg, le jivi wiecior zehodri, pieniadry niema i komedyi niema, a jak to bedzie maja państwa komedyjansko? ~~Hinc~~

Iwan. Te pieniadze bedą i komedyi niepotrzebują, my odgrywać przed sobą, a jeśli graczny bediesz, Panie Skapsza, to puszczę ci anende w moich dobrach na watoszorynie

Skapsz. Hensle? Annde? czemu nie, tylko puszczę Was' parfum oddać mi pieniwej mojej malowności abym miał czem z gory pieniwoce rade tej anody rejtacić.

Wolf. /emigruj/ Widac zei w wielkich skarbach nie swymat anode na Watoszorynie. — Sam rydi rade z datu ptaca, i to jılı zechęz.

Skapsz. /spogląda Adolfa/ Aj wej mir! a to co la kiego? Z żagomoscia zanobita sie piłmosc! Ej wej mir. To państwo komedyi gracie a nie mówcie mi o tem.

Wolf Widisz więc, że ci stowa dotrzymujomy, Za paty godziny bedą z tej Komedyi pieniadze

68 dla ciebie norumiesz?

Fapsz. Zapewne z norumiem. Ale stacjego
ponisno nie ogłosić się na rynku,że Rome-
dyji grać będąc, jak nobit ten ~~z rynku~~, co
na linie Romedyje pokazował. Na droniu jemu
jego Romedyja chadit Kominiarz Sulejory i
mój Jeko i wywalczyli Romedyje, a dabor
zobnić aby sir ponisno rydanie i kajdaki
zbiegali. Tnacj nikt by nie był wiedział
o Romedyje ~~i w tock~~ nie miał by przed kim
sir popisywał. Ale po tem agłoszeniu przy-
sto wiele osób i ~~w tock~~ byłyby droni po dniu
Romedyje pokazował, gdyby przy przedkim
nie był spod riny i nogi pastułki.

Adolf. Opowiecieżeliś nam już ten przyjadek
König się do nas wecale nie stosuje. My mamy
innego sposobu agłoszenia nowych widowisk
nie pier daboru.

Fapsz henske. inny sposob, a co more być
głośniej i reyo jak bęben norreyo daboru?
Judaje bęben! Ira, Ira, ra, ra, Chocily kto spal

go lekken i budzi. Ale to wszysko more byd' zno,
iane. Kiedyji paniezwia zaognacie komediję?

Kla. Furi jest, rzeczyta od gaderiny.

Zapsz. Aj waj mir! Zaczyna? A ~~pan komedij~~^{zwierników}
wore o nicrem niewie. (Czy wiecie paniezwia jaka
mnie i was bieda creku, gdyby w moim domu ~~pan~~^{hus-},
~~kam~~^{zwierników} komedij a ~~pan~~^{zwierników} o niej nie
wiedział? Ej waj mir! Crekajcie. Paniezwie kno,
marki; Tu biegnę dac' rnać ~~pan~~^{zwierników}
~~pan~~^{zwierników} /myśluju w kulisz!/ Sune! Jeck! leifice
und aug) ~~deut~~^{zwierników} (a komedie wird
hier gespielt. Nie stysią, musz sam zwiedzi, i
dals. Biegne za rydom Skoj poorekaj gdzie biegnias?
wnaca!/. Nieprodabna go wstrzymać leti jak scato,
nug puzknym nas ktopolem nabawi jili na
baturnuci Baj mi co jesteś ~~pan~~^{zwierników}

Scena II.

Ciri /vor zapsza!

Liz. Serwior sir abawiao, Baj latuba wneż na,
dejdie, i jili zcheemy pojedzie do ~~pan~~^{zwierników}, i cały
scen mui ujswicii.

⁷⁰ Tekla. Bajstataja bedni driesz naszym Aniatem, piekunowym we wrogie skiem. Otoż rodzi mi się mój syn wraca z dukatami, poznaje go po chodzie.

Scena 12.

Cir Fnyderk Przebrany za stan

Bajstatabe za sceną. Wiemże mój syn tu się znajduje i ja go znajdę, —; albo domę cęty przeronice i gony nogami. — Gdzie jest Funga Bajstataja? Gdzie jest mój syn? (Do Adolfa.) Młocia Pani proszę mi odpowiedzieć.

Adolf. Przelektowany. Łapewniem pana Dabrowskiego.

Fnyderk. Ej co mi taki! ~~Zarzuć ją wózku kich zapewieni,~~
gdzie jest mój syn?

Adolf. Syn pana Dabrowskiego.

Fnyderk. Przysłotki na Wac' Panią Kobiedę w wieku sedziwym abyś, Riedy sumu nimożecz pomagały drugim batamucić mego Furga.

Pewny jsemże korysalno z jego niedosunięciami, crenicu, z jego ~~ł~~ wierności, z jego prozdolno-

Adolf. Przebrany za stan — Jakże wyjść z tej Saragazy?

Fnyderk ^{Dam ją} ~~Zadaj~~ Temu chłopcu nowej Rönig Fuga

opamięta, i ~~kim praca~~ - Noście Panny, Poszcz
ni wygnac z klonu ten mój zwiadra ramy stat
i renic?

Liza. Kim Was' Panu odpowiedziemy, nadziejmy
się widzieć co Was' panu dać prawa do takie
grecznego obejścia się w abeyt domu. Wiesz pan
ależ, że chłop synu moego masz za pustaka, nig^{by},
dylekten syn nie był porządkat wstęp do nas
gdyby się był okurat tak rle wychowany jak jego
ojciec.

Nydryk. ~~Wiedzże wpanna nawrzejem jak ojciec~~
~~nydryk.~~ ~~Wiedzże wpanna nawrzejem jak ojciec~~
postańcze winien, Kiedy chee natawać syna, stojąc,
cego nad przepasicią, syna, skłony w zasłonie
chee się okrącić. Boże odpuszc! - z jakos' komedyj

Liza. Jakunow! O Lóz go macie z przesadami. Z
komedyjką! Patrzcie co za krywda, dobrze
nam mówiano, że Waloszyna jadre daleku
jeżdż od osiązały i cywilizacji.

Nydryk. ~~Wiedzże kapitanie z ligos~~
~~Wiedzże kapitanie z ligos~~
wale żalnej nie znać cywilizacji,
raczej ~~zligos~~ takaż na jaką narządy ~~wie~~ mój fungu!

Tekla. Ale ery pewny Was pan Festes iż so byt syn
jego. Mala jesz nam syna swego jak pnosila,
ka i mazgaja

Fnyderk. Zapewne re prostak i mazgaj.

Tekla. Piechre le granic powiedz co by ten co je
adwic~~z~~it byt takim?

Eliza. Ale gdzies tam! To oktopiec najlepszego wy-
chowania.

Julia. Peten grecownosci i widziskow.

Fnyderk. Widzialyscie go tak knosko

Eliza. Ja osoby Klonie ad razu ~~oceniaj~~ ocenie,

Fnyderk. To chyba gnat Komedyjki?

Julia. Zyczenia mu aby tak gnywał juz razem

Fnyderk. Tak widze udatno^{sporawdzac} głowy,

ale nie uda mi sie wyjic na sucho,
rado sie sie chciat zemic bo mego porozolenia,

oś roslawie go gotyrem, bo go wydziedzic
a będa wedawem i niemajac ~~prosić~~ nicy
innych drieć ozenie się i cały moje LeRza,
przez osobu Klonia mi się podoba,

Julia. Już o nieba!

Eduard ~~tu~~ o nieba!

Adalbert. Będą bronić mi się króla porzucić z gromu duchami.

Enydenijk. Pleśniemy na co mu się zdadzą, leprzy, miały króle wyle podobały się pannom, gdy roskanie bez sukcesu. Po porzucie misie pan, my z króla zwis mial się żenić

Pełka. Co to Pana obchodzi?

Enydenijk. Obchodzi mnie bandra, gdy r
jemu na stoję, zam sie ozeńie z jego u, Lubiana, jazeli ona na to zerwali, a tym samym pustujowi synałkowi lepiej jazore sadta za skonecze reje.

Eliza. Ta jestem sir króla chciat uwiesić. —

Julia. A uwiesić chciat nadwajnic, gdy mi nie wiecznor mitosie zapnysiąć

Eliza Julia! na coż masz bandziej noru i raczej jasne synawi, wieś dobrze żel

74 syn mnie chciał mieć niezrozumiałą ofiarą.

Lilia. Tekla more zaswiadczyć się by temieniu wafekcie.

Tekla. Zwycięznicie jak merygraw, albow morna
się na kloneyo z nich spuścić?

Fryderyk. ~~Wojciech~~ syn mój nie zatrzymany! Tego
mu tylko brakowało

Tekla. Z tego wszystkiego pokaruję się ze synem
pona jest wynajek.

Eliasz. Nad krónym chęci się ponięcia!

Lilia. I ja także!

Eliasz. Otoż wechodzi w zemskę Pana, i aby ja
uskutecznić ofiarując Was Panu moja neka.

Lilia. I ja mają mu ofiarować

Tekla. Co żigomość dąby: na to? a no i my
także składamy w swetry.

Adolf. More so się i bor nos skonczy! ale biedne
mają do dukałów.

Scena 13

Ciri Pisarz i Twarz pochadzają

Piarr. Gospodarz tego domu zapoznał mnie z wiadomością, jaką daje, o której tu mieszkające mieli zamierzyć dać tego wieczorów teatralne widowisko. Wiadomo musieli wiedzieć, że żadne publiczne widowiska miejsca nic nie może bez wiadomości policji.

z roznaku miej panu ~~Bogusławskiego~~ przychodzi im odpowiedzieć abyście wprządzić go do niego. Problem w przeprosinach waszych aż zylko aktury wybranego osoby, a tu widzę tego piętego niemnego jego życzliwości. Nie mycie mi więc za głębią tego oprostiony rasytam. Do Fryderyka! Kto wie pan fesses? —

Frydryk. Kto ja jestem? — Facet daje papierzy! Oto jest mój przepis i potrzebne przyoriem papierzy.

Piarr. Crysaf! O Karicelowi tego Frydryka i Belmonta.

Dolf. Frydrykawi Belmont!

Zofia { narem.

Eliza { raport. Ej wej do ten pan za klonym mój Zek

76 chodziły kyle razy za rogałki. Pan Winien memu
żłkowi & stoli za droga. —

Fekla. Ten sam, ten; będziesz zapracowany co do grozu.

Pizar. Obawiamy się ten sam. [czyta] Opis osób
nysów i znaków powierzchowanych. — [za] 30. —
W pan rojach się mici tyle dwaje. [zatyczka] Pan
masz ułazy i rasy siwe! Musi być w tem jakiś
podstęp.

Frapera. Orywista rycerz! Zwłaszcza jeśli pieniężny!

Pizar. Przekonamy się o wszelkim. Tym razem
sem anesuję Pana, i zaurynam od przestadu jego
popraniaw. [ruką w gulgoleniu] A co? Wcale po-
pranicane, zapewne że fabrykowane bydr muz-

Frapera. Tak do czerwów, jaksi się nie znajdą dnia
gic polowiski tych wełdów. Ale niech zbyt osu-
sem zabnani rosłani do Rory i do państwo ko-
medyju jedno, co spotki, mają z lakiem fikmo-
ciami, a nieptacz na kwaśne w kłonnejair od
dwajka lygodni siedzia.

Pizar. Orywista rycerz!

Fekla. [Daję znać Enydiu] i prawiedliwy jest wynal-

41 77

Pana pisarza, chętnie woryscy poddajemy się i zrobimy
~~szkodę~~ skamiemy a nieszkowani żereli oto ten
Fayomoski nie udowadzi,że jest istotnie fnydą,

Niem Belmont i jechali do węzłów poprzecina,
nich nie znajda sir potawki i m. admisicja
ne. Proszę panie pisarza sprawdzaj se po-
towki oto zemi Klone Skadam.

Pisarz. /ciada i posiąwajmy/ Dobre, dobre, da-
waj Włoc'panna! / Fnydątki wraca ubior Bajduke!

Ekla. Teraz gdy po skonczonej przeglądzie nie
winności Fnydątka i nasze zostanie udowadzio-
ne, ozy nie zastanęłyby na drzwi ten żydki, Klonę
nom nim gnorit.

Pisarz. Zapewne, areszt go nie minie i wówczas po-
łapiesz. Kense? a moja raptala

Ekla. Ty mówisz bydzie pewny ze dabna sprawowa z
komedyjankami. —

łapiesz. Komedyjancich! Oj wej' zdro!

Pisarz. Wcależ potawki zgadzają się, teraz ościs w
porportionie leju Fayomoski. ....

Fnydątki. Powiniem się takie zgadzać, Pałk pan!

Frapserw. Ej wej' mir! a to co takiego?

Pisarz. Do wszyskiego jest Komedia, zaraz sie
sem domyslalem.

Frapserw. Komedia ale nie Laka, jak ten ~~Wiatr~~
~~wiech~~ pokarawat, pomorski pan, panie pan
~~Swydzich~~. Z ta róznica, ze na Komedyi za mnie,
sce płaca, a tu ze snad Wiatr pana, prosze pro-
jic te ~~bagatelle~~.

Pisarz. ~~Prionac!~~ Po niepotrzebnie. ale ten ten
~~na rycie~~ musi jajic do Rózy za nieprawidł-
elne oskarzenie ludzi Laki zaengach, Laki godny
~~Na rycie!~~ Zdi dobrze! marni!

Frypsorw. ~~Na klepkach!~~ Ej wej' paniska Ró-
medyjunkwa, micijci litość nad biednym
rydkiem wypinoscie mnie u tego pana pisa-
rza, on zaraz kijem bije.

Pisarz. Nic z tego, do anwersu hulaaja!

Julia. Mnie ten ryd naj bardziej dokuczał, jednak
wskauciam sir ranim, i proszę moim i moich
Robegów imieniem abyś mu pan przebaczył.

42 79

Pisarz. Na żądanie Państwa uwalniam Lęgar
pultując od kary i reignam. Podchodzi
zapisz. Ach Wielm! Panie Pisarzu! Ach Jasne!!!
Panstwo Komedyjansko.

Wnydryk. Daj pieniężne zgadź się. Nasz ci za droga
zmechał Łokę, a na nachanke tego co się zobaczy
natery od moich Kolegów, was te dwie przecią-
li połowki Westlaw. #

Zapisz. Ach jasne Wielm: Patron Komedyj-
an. Wnydryk. Tenar mai ~~przyjaciele kiedy latem się~~
wam poinać tą nieuwinną zabawkę.
rycęs sobie ażebym jako wasz Kolega
zawsze od was dobrze był i widziałym

ilid. Patrcieś na sowizdrzalu.

Dr. Korunieś re to wresztko prawda było?
i reszmy nie zarzawały z ciebie?

Wnydryk. Łant ery prawa da, ta zabawka zajita
nam przyjemnie poza gadzin czasu!

80
Vaudville. № 1

Aktorowie! aż wej' radoś!
Wielkie państwo lez przy swęcah,
Bo w dzien wszyscy sie dra ciecho,
Chłodno, głodno, i wrota chmycach,
W aktor zan Wielmożny
Ba juzie co w swej nai głowie
Lez gdy ej wej teatru prorząg
Głubel mir, biedni aktorowie.

№ 2

Tak ślekt przedrony wiatrem,
Tak ślekt przedrow bosu wata,
Ten świat jest wielkim teatrem
Kurdy sir biedzi swą radoś.
Flamy przed zdrotem sir ptaśczaq
Co drz lania jutro w eście
Łodzych gwiazdą dnia im klawzor
Tak na scenę laki na scenie.

Nr 3.

Ta nie powiem ze w lealne,
 Pierwsza wady nie ma grzechu,
 Leor godz z desek na siodla podrzuc
 Trudno wsl rymac' sie od smiechu
 O swietoszki jak was wielu,
 Cryske udajac sumienie
 Lysk tyko macie na celu,
 Tak za sceny tak na scenie.

Nr 4.

Niech wyjdzie mloda aklonka,
 Miszes wnet swe siesta stawi
 Wpadnie w samotrasz sikonka
 Miszes swe zycijska stawi.
 Pernajcier o pruzjaciatki,
 Ze u tukich bylo w cenie
 Młodych serca i skarulki
 Tak za sceny, tak na scenie.

Tomo 2,

Ja niewinna Knofila,
Czy nas zrobisz kreswami
Autor co nas nie zasila
Mniej w to wierzy nie my sami,
Kawie zacnych naszych gosei,
Ten ⁶⁰ jest cel nasz i zycenie,
Lev bez swych lask publicnosci
Zle za scena i na scenie.

Kronice.

N° 22,739. 855.
136. S.

In Aufsichtung das Staatsarchivs, Banknoten preceisie
Katalog ist in der aktuel p. St. hr. Marquess of Bute's auf dem finn
gen Lüftan wird im Grunde Galaffal das gesuchte Rech
satz von 10 Pfund vom 15. November 1855. f. 650. auf den
Dienst das Titel in "Weiter preceisie" da man auf Abzug
fünf Dm. Druck 3. Zähl 17. 19. 21. 4. 2. 12. 20. 2. 5. f. 1. 6. 8. 15.
19. 2. 7. 3. 17. 2. 14. f. 8. 21. 16. 2. 1. 2. 11. 32. 2. 8. 2. 21. f. 15. 2. 35. 3.
2. 15. 2. 16. 2. 16. 17. 2. 1. 20. 2. 8. 2. 2. 11. 12. 2. 21. 2. 15. 16. 2. 16. 2. 3. 10.
2. 5. 2. 14. 15. 16. 2. 6. 2. 14. 2. 6. 2. 1. 2. 1. 9. 2. 6. 2. 1. 6. 2. 6. 2. 4. 2. 7.
2. 10. 2. 11. 16. 2. 20. 2. 7. 2. 19. 2. 7. 2. 11. 2. 7. 2. 6. 2. 7. 2. 7. 2. 4. 2. 6. 2.
2. 4. 2. 15. 2. 19. 2. 32. 2. 8. 2. 24. 2. 15. 2. 21. 2. 16. 2. 16. 2. 5. 2. 2. 11. 12. 2. 21. 2.
2. 16. 2. 2. 14. 2. 6. 2. 9. 2. 4. 2. 20. 2. 7. 2. 5. 2. 2. 6. 2. 7. 2. 7. 2. 4. - ungedeckte
Satz kann nicht als ein Vierkettiges polnischen Lüftan
gen und A. C. Chotekowksi bewilligt.

Als das Lüftan Polizei-Verwaltung
Hamburg am 17. November 1855.

Chotekowksi

hh

84

B. 44

1226.10.01

78

